

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2007

N:o 39—43

SISÄLLYS

N:o		Sivu
39	Valtioneuvoston asetus korkeakouluopiskelijoiden ruokailun tukemisen perusteista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta	137
40	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	138
41	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	142
42	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus autojen ja perävaunujen rakenteesta ja varusteista annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen liitteen 1 muuttamisesta	148
43	Verohallituksen päätös verotusta koskevasta toimivallan siirrosta ja toimivaltaisesta verovirastosta	156

N:o 39

Valtioneuvoston asetus

korkeakouluopiskelijoiden ruokailun tukemisen perusteista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *muutetaan* korkeakouluopiskelijoiden ruokailun tukemisen perusteista 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (564/2003) 3 § seuraavasti:

3 §

Avustukseen oikeuttavat ateriat ja niiden enimmäishinnat

Lounas on ateriakokonaisuus, joka sisältää pääruoan lisäksi juoman, salaatin, leivän ja levitteen. Erikoisannos on kalliimmista raaka-aineista valmistettu ateriakokonaisuus.

Avustukseen oikeuttavan lounaan enimmäishinta on 4,02 euroa ja erikoisannoksen

hinta vähintään 5,07 ja enintään 6,17 euroa. Opiskelijalta ateriasta perittävää hintaa alennetaan ateriatuen määrällä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2007

Kulttuuriministeri *Tanja Saarela*

Neuvotteleva virkamies Leena Koskinen

N:o 40

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista 30 päivänä joulukuuta 2004 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1370/2004) 67 §:n 1 momentti sekä liite 1 ja 2, sellaisena kuin niistä ovat liite 1 asetuksessa 35/2006 ja liite 2 asetuksessa 341/2006, seuraavasti:

67 §

Maahantuontitilasto

Rajaeläinlääkärin on pidettävä ajan tasalla olevaa tilastoa kaikista tämän asetuksen mukaisista varastoilla tehtävistä tarkastuksista. Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tilastoon merkittävistä

tiedoista. Rajatarkastusasemalla tehtävistä tarkastuksista ei laboratoriotutkimusten tuloksia lukuunottamatta pidetä erillistä tilastoa, vaan tiedot kirjataan TRACES-järjestelmään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2007.

Helsingissä 11 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintöneuvos Hentriikka Kontio

**RAJANYLITYSPAIKAT JA RAJATARKASTUSASEMAT, ASEMIEN
AUKIOLOAJAT SEKÄ ASEMILLA TARKASTETTAVAT ELINTARVIKKEET JA
MUUT TUOTTEET**

Rajanylityspaikka toimiva tullitoimipaikka	Rajatarkastusaseman sijaintikunta	Aukioloajat	Tarkastettavat elintarvikkeet	Tarkastettavat muut tuotteet	TRACES-koodi
Helsinki/satama	Helsinki	8.00— 15.45 ma—pe	Vain pakatut elintarvikkeet	Huoneenlämmössä säilytettävät muut tuotteet	14.001.99
Helsinki-Vantaa/ lentoasema	Vantaa	8.00— 15.45 ma—pe	Vain pakatut elintarvikkeet	Vain pakatut muut tuotteet	14.101.99
Hamina/satama	Hamina	8.00— 15.45 ma—pe	Vain pakatut elintarvikkeet	Vain pakatut muut tuotteet	14.205.99
Vaalimaa/maantie	Virolahti	8.00— 15.45 ma—pe	Vain pakatut elintarvikkeet	Kaikki muut tuotteet	14.105.99

TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Tuontierien eläinlääkinnällinen rajatarkastus jakautuu asiakirjojen tarkastukseen sekä tuontierän tunnistukseen ja fyysiseen tarkastukseen. Fyysisten tarkastusten tiheyden osalta noudatetaan komission päätöksen 94/360/EY, siten kuin se on viimeksi muutettuna, liitteiden I ja II määräyksiä. Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

A. Asiakirjojen tarkastus

Asiakirjojen tarkastuksesta säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 1 artiklassa ja liitteessä I.

B. Tunnistus

Tuontierän ja sitä seuraavien tuontiasiakirjojen yhteenkuuluvuus tarkastetaan seuraavasti:

1. Konteissa tuotavien tuontierien osalta tarkastetaan, että viejämaan tai sellaisen jäsenvaltion, jonka alueen kautta tuontierä on kuljetettu, viranomaisten kiinnittämät sinetit ovat ehjät ja että sineteissä olevat tiedot vastaavat mukana seuraavien tuontiasiakirjojen ja rajatarkastustodistukseen merkittyjä tietoja.

2. Tarkastetaan tuontierän pakkauksiin tehtyjen, tuotteiden alkuperämaahan ja -laitokseen viittaavien leimojen ja merkintöjen yhdenmukaisuus tuontiasiakirjojen ja rajatarkastustodistukseen merkittyjen tietojen kanssa.

3. Pakkaamattomana irtotavarana tuotavan rehuraaka-aineen osalta tarkastetaan, että tuote vastaa tuontiasiakirjoihin ja rajatarkastustodistukseen merkittyjä tietoja.

C. Fyysinen tarkastus

1. Tarkastetaan, että yhteisön alueelle tuotavaksi tarkoitettujen tuontierän kuljetusolosuhteet täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) kuljetuslämpötila täyttää yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa määränpäänä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset;

b) kuljetusolosuhteet eivät heikennä tuontierän säilyvyyttä ja laatua; ja

c) kuljetusolosuhteissa ei ole esiintynyt mitään poikkeuksellista, millä voisi olla vaikutusta tuontierän säilyvyyteen ja laatuun.

Lisäksi tuontierän määränpästä riippumatta tarkastetaan, etteivät kuljetusolosuhteet aiheuta eläintautien leviämisen vaaraa.

2. Tarkastetaan silmämääräisesti, että tuontierän pakkausten lukumäärä ja paino vastaavat tuontiasiakirjoissa ja rajatarkastustodistuksessa annettuja tietoja.

3. Tarkastetaan, että yhteisön alueelle tuotaviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden pakkausmateriaalit ja -merkinnät täyttävät yhteisön elintarvikehygienialainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa määränpäänä olevan jäsenvaltion kansallisen elintarvikehygienialainsäädännön vaatimukset.

4. Yhteisön alueelle tuotavaksi tarkoitetut tuontierät tutkitaan sen varmistamiseksi, että erä täyttää yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa määränpäänä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Suoraan kolmanteen maahan, vapaa-varastoon, vapaa-alueelle, muonituselintarvikkevarastoon tai suoraan ulkomaan laivaliikenteen muonitukseen tarkoitetuille tuontierille, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia tai näiden puuttuessa Suomen kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, voidaan tehdä fyysinen tarkastus sen varmistamiseksi, että ne täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

Edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttyminen toteamiseksi otetaan tuontieristä näytteitä:

a) tuontierä on tarvittaessa purettava osittain tai kokonaan kattavan näytteenoton mahdollistamiseksi;

b) näytteeksi otetaan vähintään yksi prosentti niistä yksiköistä, jotka muodostavat erän. Näytteitä otetaan vähintään kaksi ja enintään kymmenen kappaletta tutkittavasta tuontierästä. Rajaeläinlääkäri voi kuitenkin tarvittaessa ottaa tätä useampiakin näytteitä;

c) irtotavarana tulevasta tuontierästä otetaan vähintään viisi, erän eri osista otettua näytettä;

d) rajaeläinlääkäri tekee tuontierästä otetuille näytteille vähintään aistinvaraisen arvioinnin rajatarkastusasemalla;

e) rajaeläinlääkäri toimittaa näytteet tutkitaviksi laboratorioon Elintarviketurvallisuusviraston ohjeiden mukaisesti.

5. Tulliviranomainen tai tullin valtuuttama rajaeläinlääkäri sulkee ja sinetöi avatut pakkaukset ja kuljetusvälineet välittömästi fyysisen tarkastuksen jälkeen. Sinetin numero merkitään rajatarkastustodistukseen.

D. Laboratoriotutkimukset ja virallisten näytteiden analyysit

Eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen yhteydessä otettujen näytteiden laboratoriotutkimuksista ja virallisten näytteiden analyyseistä säädetään komission asetuksen (EY) N:o 136/2004 1 artiklassa ja liitteessä II.

N:o 41

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön
asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista 12 päivänä toukokuuta 2004
 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (398/2004) 10 §:n 1 momentti ja liite 1 ja
 2,
 sellaisena kuin ne ovat, 10 §:n 1 momentti asetuksessa 571/2006, liite 1 asetuksessa
 1434/2004 ja liite 2 mainitussa asetuksessa 571/2006, seuraavasti:

10 §

*Maahantuontitilasto*kuunottamatta pidetä erillistä tilastoa, vaan
 tiedot kirjataan TRACES -järjestelmään.Rajatarkastusasemalla tehtävistä tarkastuk-
 sista ei laboratoriotutkimusten tuloksia lu-Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
 helmikuuta 2007.

Helsingissä 11 päivänä tammikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintöneuvos Hentriikka Kontio

RAJATARKASTUSASEMAT JA RAJANYLITYSPAIKAT SEKÄ NIIDEN AUKIOLOAJAT ELÄINTEN ELÄINLÄÄKINNÄLLISTÄ RAJATARKASTUSTA VARTEN

Rajanylityspaikkana toimiva tullitoimipaikka	Rajatarkastusaseman sijaintikunta	Aukioloajat	Eläimet	TRACES-koodi
Helsinki-Vantaa/ lentoasema	Vantaa	8.00—15.45 ma—pe	M	14.101.99
Vaalimaa/maantie	Virolahti	8.00—15.45 ma—pe	S, H, M	14.105.99

S = sorkka- ja kavioeläimet

H = rekisteröidyt hevoseläimet

M = muut eläimet

ELÄVIEN ELÄINTEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Eläinlääkärin tarkastuksesta säädetään komission asetuksen (EY) N:o 282/2004 2 artiklassa, jonka mukaan mainitut tarkastukset ja laboratoriokokeet suoritetaan komission päätöksen 97/794/EY vaatimusten mukaisesti. Mainitut vaatimukset on otettu tähän liitteeseen.

1. Asiakirjojen tarkastus

1. Rajaeläinlääkäri tarkistaa, että kolmesta maasta peräisin olevien elävien eläinten tuontierän mukana seuraavat todistukset täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) kyseessä on alkuperämaan kielellä laadittu alkuperäinen todistus ja että se on laadittu vähintään yhdellä rajatarkastusasetman ja lopullisena määräpaikkana olevan jäsenvaltion virallisella kielellä;

b) siinä viitataan sellaiseen kolmanteen maahan tai kolmannen maan osaan, jolla on lupa viedä yhteisöön;

c) sen muoto ja sisältö vastaavat kyseiselle elävälle eläimelle ja kolmannelle maalle laadittua mallia,

d) se on laadittu yhdelle paperiarkille,

e) se on täytetty kokonaisuudessaan,

f) se on annettu samana päivänä kuin kyseiset elävät eläimet on lastattu niiden kuljettamiseksi yhteisöön,

g) se on laadittu yhdelle vastaanottajalle,

h) sen on allekirjoittanut virkaeläinlääkäri tai tarvittaessa viranomaisen edustaja, jonka nimi ja virka-asema käyvät siitä selvästi ilmi suuraakkosin, ja että kolmannen maan virallinen leima ja allekirjoitus on tehty eri värillä kuin todistuksen teksti,

i) todistusta ei ole muutettu muuten kuin ainoastaan yliviiivauksin, joissa on oltava

todistuksen antaneen eläinlääkärin allekirjoitus ja leima.

2. Rajaeläinlääkäri tarkistaa kirjallisen sitoumuksen ja tarvittaessa reittisuunnitelman ulkorajalta lopulliseen määräpaikkaan. Kuljettajan on toimitettava nämä asiakirjat rajaeläinlääkärille eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/628/EY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 95/29/EY.

3. Jokaisesta tuontierästä rajaeläinlääkäri kirjaa rajatarkastusasemalla TRACES-järjestelmään seuraavat tiedot:

— rajatarkastusasemalla kyseiselle tuontierälle annettu numero,

— kyseisen tuontierän rajatarkastusasemalle saapumispäivä,

— tuontierän koko,

— eläinten laji ja käyttötarkoitus sekä tarvittaessa ikä,

— todistuksen viitenumero,

— alkuperämaana oleva kolmas maa,

— määräpaikkana oleva jäsenvaltio,

— tuontierää koskeva päätös,

— jos näytteenotto suoritettu, sitä koskeva viite.

4. Rajaeläinlääkärin ei tarvitse säilyttää hevoseläinten tunnistusasiakirjaa eikä hevoseläinten tilapäisessä maahantuonnissa alkuperäistä terveystodistusta, silloin kun eläimet on rekisteröity hevoskasvatusviranomaisen tai muun eläimen alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen, joka hoitaa kyseisen eläinrodun kantakirjaa tai rekisteriä, taikka kansainvälisen kilpailu- tai urheiluhevosta hal-

linnoivan yhdistyksen tai organisaation antaman tunnistusasiakirjan avulla.

5. Teurastettaviksi tarkoitettujen hevoseläinten osalta, joiden on tarkoitus kulkea markkinapaikan tai keräilykeskuksen kautta, rajatarkastustodistuksen sekä alkuperäisen terveystodistuksen oikeaksi todistetun jäljennöksen on seurattava hevoseläinten mukana teurastamolle.

6. Rajaeläinlääkäri leimaa kaikkiin eläinlääkärintodistuksiin tai muihin eläinlääkinnälsiin asiakirjoihin, jotka koskevat rajatarkastusasemalla hylättyjä tuontieräjä jokaiselle sivulle punaisella värillä sanan "HYLÄTTY".

2. Tunnistus

1. Rajaeläinlääkäri tekee tunnistamistarkastuksen kaikille tuontierän eläimille.

2. Poiketen siitä, mitä edellä 1 kohdassa säädetään, rajaeläinlääkäri tekee tunnistamistarkastuksen vähintään 10 prosentille tuontierän eläimistä ja vähintään kymmenelle koko tuontierää edustavalle eläimelle tuontierää kohden, jos tuontierässä on paljon eläimiä.

Tarkastettavien eläinten määrää on lisättävä ja se voidaan ulottaa kattamaan kaikki asianomaiset eläimet, jos ensimmäisten tarkastusten tulokset eivät ole tyydyttäviä.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kun on kyse eläimistä, joille ei ole yhteisön säännöissä säädetty eläinkohtaista merkintää, tunnistamistarkastuksissa rajaeläinlääkäri tarkistaa merkinnät vähintään edustavasta määrästä pakkauksia ja/tai kontteja.

Tarkastettavien pakkausten ja/tai konttien määrää on lisättävä ja se voidaan ulottaa kattamaan kaikki asianomaiset pakkaukset ja/tai kontit, jos ensimmäisten tarkastusten tulokset eivät ole tyydyttäviä.

Tunnistamistarkastuksessa tarkastetaan edustavassa määrässä pakkauksia ja/tai kontteja olevat eläimet silmämääräisesti niiden lajin todentamiseksi.

3. Fyysinen tarkastus

1. Rajaeläinlääkäri tekee fyysisen tarkastuksen eläville sorkka- ja hevoseläimille varmistaen erityisesti, että hänen läsnä ollessaan kaikki kyseiset eläimet puretaan kuormasta rajatarkastusasemalla.

2. Rajaeläinlääkäri tekee kyseisille eläimille niiden kuljetuskuntoa koskevan tarkastuksen ja kliinisen tutkimuksen:

a) arvioidakseen onko eläimen kunto riittävä jatkokuljetusta varten. Arvioinnissa on otettava huomioon jo taitetun matkan pituus, mukaan luettuina suoritettut ruokinta-, juotto- ja lepojärjestelyt. Rajaeläinlääkäri ottaa huomioon myös jäljellä olevan matkan pituuden, mukaan luettuina ruokinta-, juotto- ja lepojärjestelyt kyseisen matkanosan aikana,

b) tarkistaakseen, että eläimen kuljetusväline on neuvoston direktiivin 91/628/EY, sellaisena kuin se on muutettu neuvoston direktiivillä 95/29/EY, säännösten mukainen.

3. Rajaeläinlääkäri tekee kyseisille eläimille kliinisen tutkimuksen. Kliiniseen tutkimukseen kuuluu vähintään:

a) kaikkien eläinten silmämääräinen tutkimus, johon kuuluu yleisarvio eläimen terveydentilasta, kyvystä liikkua vapaasti, nahasta, limakalvoista ja poikkeavista eritteistä,

b) hengitys- ja ruuansulatusjärjestelmien tarkkailu,

c) ruumiinlämmön satunnainen tarkkailu (tätä ei tarvitse suorittaa eläimille, joilla ei ole havaittu a ja b kohtaan kuuluvia poikkeavuuksia),

d) tunnustelua tarvitaan ainoastaan silloin, kun on havaittu a, b ja c kohtaan kuuluvia poikkeavuuksia.

4. Rajaeläinlääkäri tekee jalostukseen tai tuotantoon tarkoitetuille eläimille myös kliinisen tutkimuksen koko tuontierää edustavalle otokselle, joka on vähintään 10 prosenttia eläimistä, mutta kuitenkin vähintään 10 eläintä. Jos tuontierässä on vähemmän

kuin 10 eläintä, hän tekee kyseiset tarkastukset jokaiselle tuontierän eläimelle.

5. Rajaeläinlääkäri tekee teurastettaviksi tarkoitetuille eläimille klinisen tutkimuksen koko tuontierää edustavalle otokselle, joka on vähintään viisi prosenttia eläimistä, mutta kuitenkin vähintään viisi eläintä. Jos tuontierässä on vähemmän kuin viisi eläintä, hän tekee kyseiset tarkastukset jokaiselle tuontierän eläimelle.

Tarkastettavien eläinten määrää on lisättävä ja se voidaan ulottaa kattamaan kaikki kyseiset eläimet, jos ensimmäisten tarkastusten tulokset eivät ole tyydyttäviä.

6. Rajaeläinlääkäri ei tarvitse tehdä seuraaville eläimille eläinkohtaista klinistä tutkimusta:

- siipikarja,
- linnut,
- vesiviljelyeläimet, mukaan lukien kaikki elävät kalat,
- jysijät,
- jäniseläimet,
- mehiläiset ja muut hyönteiset,
- matelijat ja sammakkoeläimet,
- muut selkärangattomat,
- tietyt vaarallisina pidetyt eläintarha- ja sirkuseläimet, mukaan lukien sorkka- ja hevoseläimet,
- turkiseläimet.

Edellä lueteltujen eläinten klinisen tutkimuksen on perustuttava koko eläinryhmän tai sitä edustavan otoksen terveydentilan ja käytäytymisen arviointiin. Tarkastettavien eläinten määrää on lisättävä, jos alun perin suoritettut tarkastukset eivät ole olleet tyydyttäviä. Jos edellä mainituissa tarkastuksissa ilmenee poikkeavuutta, on tehtävä tarkempi

tutkimus ja tarvittaessa myös otettava näytteitä.

7. Rajaeläinlääkäri tekee klinisen tarkastuksen eläville kaloille, äyriäisille ja nilviäisille sekä tieteellisiin tutkimuskeskuksiin tarkoitetuille eläimille, joiden terveydentila on erityisesti varmennettu, ja jotka kuljetetaan valvotuissa ympäristöolosuhteissa sinetöidyissä säiliöissä, kun ilmenee kyseisiin eläinlajeihin tai niiden alkuperään liittyvä erityinen vaara taikka muu sääntöjenvastaisuus.

8. Jäsenvaltioiden on pidettävä eläimiä ainoastaan rajatarkastusasemalla sen aikaa, kun ne odottavat laboratoriota tarkastusten tuloksia epäilyttävissä tapauksissa.

4. Näytteenotto

Rajaeläinlääkäri voi ottaa näytteitä eläimistä Elintarviketurvallisuusviraston vahvistaman näytteenottosuunnitelman lisäksi sen varmistamiseksi, että tuontierän tuontiasiakirjassa vahvistetut terveyttä koskevat vaatimukset täyttyvät.

1. Rajaeläinlääkäri ottaa kuukausittain vähintään 3 prosentista tuontieriä serologisen näytteen. Hän ottaa näytteen vähintään 10 prosentilta tuontierän eläimistä ja vähintään neljästä eläimestä. Jos havaitaan ongelmia, prosenttiosuutta on suurennettava.

2. Rajaeläinlääkäri voi myös ottaa muita näytteitä tuontierän eläimistä mm. jäämien tutkimista varten.

3. Rajaeläinlääkäri ottaa näytteet elävistä kaloista, äyriäisistä ja nilviäisistä sekä tieteellisiin tutkimuskeskuksiin tarkoitetuista eläimistä, joiden terveydentila on erityisesti varmennettu ja jotka kuljetetaan valvotuissa ympäristöolosuhteissa sinetöidyissä säiliöissä, kun ilmenee kyseisiin eläinlajeihin tai niiden alkuperään liittyvä erityinen vaara taikka muu sääntöjenvastaisuus.

4. Rajaeläinlääkäri lähettää näytteet Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymään laboratorioon.

5. Jokaisen eläimen osalta, josta näyte otetaan, rajaeläinlääkäri kirjaa seuraavat tiedot:

- tuontiasiakirjan viitenumero ja rajatarkastusaseman lähetykselle antama numero
- eläimen tunnistenumero,
- pyydetty laboratoriotestaus,
- kokeen tulos ja kaikki suoritettavat seurantoimet,

— tuontierän lopullisen määräpaikan täydellinen osoite.

6. Rajaeläinlääkäri toimittaa 5 kohdassa mainitut tiedot säännöllisesti kuuden kuukauden välein Elintarviketurvallisuusvirastolle. Elintarviketurvallisuusvirasto toimittaa kohdassa 5 mainitut tiedot edelleen komissiolle. Jos näytteiden tulokset ovat positiiviset, rajaeläinlääkäri lähettää jäljennökset eläinlääkärintodistuksesta tai -todistuksista viipymättä määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle sekä komissiolle.

N:o 42

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus

autojen ja perävaunujen rakenteesta ja varusteista annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen liitteen 1 muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 2007

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti,
muutetaan autojen ja perävaunujen rakenteesta ja varusteista 19 päivänä joulukuuta 2002 annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (1248/2002) liitteessä 1 olevan I osan 0 ja 8 kohta,
sellaisena kuin ne ovat, liitteessä 1 olevan I osan 0 kohta asetuksessa 622/2006 ja mainitun liitteen I osan 8 kohta asetuksessa 869/2005, seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 2007

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

Liikenneneuvos, johtava asiantuntija Kari Saari

Liite 1

I OSA

**AUTOJA JA PERÄVAUNUJA SEKÄ JÄRJESTELMIÄ, OSIA JA ERILLISIÄ
TEKNISIÄ YKSIKÖITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET**

Vaatus, järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö	Perusdirektiivi - muutosdirektiivit	Vas- taava E- sääntö	Ajoneuvo- luokat, joi- ta vaatimus koskee	Voimaantulopäivä			
				Tyypinhyväksyntä- vaatimus		Vaatus direktiiviä tai E- sääntöä vastaamisesta	
				uudelle ajoneu- votyypille	ensi ker- taa käyt- töön otet- tavalle ajoneuvol- le	uudelle ajo- neuvotyypil- le	ensi kertaa käyttöön otettavalle ajoneuvolle
0. Auton ja sen perävau- nun (M-, N- ja O-luokan ajoneuvotyy- pit) tyypin- hyväksyntä	70/156/ETY ¹	–	M, N, O	M ₁ - luokka: 1.1.1996 ²	M ₁ - luokka: 1.1.1998 ²	1993	
	- 78/315/ETY ³						
	- 78/547/ETY ⁴						
	- 80/1267/ETY ⁵						
	- 87/358/ETY ⁶						
	- 87/403/ETY ⁷						
	- 92/53/ETY ⁸						
	- 93/81/ETY ⁹					1.10.1993	

¹ Ajoneuvon katsotaan 2 ja 41 kohdassa tarkoitettuihin pakokaasupäästövaatimuksia koskevin poikkeuksin täyttävän tämän asetuksen vaatimukset, jos se on direktiivin 70/156/ETY mukaisesti tyypinhyväksyttyä tyyppiä.

² Direktiivi 70/156/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/53/ETY, koskee kuitenkin monivaiheisesti tyypinhyväksyttävää M₁- ja L-luokan ajoneuvoa sekä ETA-valtiossa tyypinhyväksytystä N-luokan ajoneuvosta M₁-luokan ajoneuvoksi muutettavaa ajoneuvoa tyypinhyväksynnässä 1.1.1998 alkaen ja käyttöönotossa 1.1.2000 alkaen.

³ Mahdollisuus erillisen teknisen yksikön tyypinhyväksyntään.

⁴ Lisätty tarkastuskohteiden luetteloon matkustajatilän lämmityslaitte ja roiskesuojat.

⁵ Lisätty tarkastuskohteiden luetteloon teho, vääntömomentti ja polttoaineenkulutus.

⁶ Tarkistuksia määritelmiin, ilmoituslomakkeeseen, todistukseen ja sen toimittamiseen.

⁷ Lisätty maastoajoneuvojen määritelmät.

⁸ Tyypinhyväksynnän uudistus ja pakollisuus M₁-luokan ajoneuvoille.

⁹ Sarjan viimeisiä ajoneuvoja koskevan poikkeuksen ulottaminen kaikkiin ajoneuvoluokkiin.

Vaatus, järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö	Perusdirektiivi	Vas- taava E- sääntö	Ajoneuvo- luokat, joi- ta vaatimus koskee	Voimaantulopäivä			
				Tyypinhyväksyntä- vaatimus		Vaatus direktiiviä tai E- sääntöä vastaamisesta	
	- muutosdirektiivit			uudelle ajoneu- votyypille	ensi ker- taa käyt- töön otet- tavalle ajoneuvol- le	uudelle ajo- neuvotyypil- le	ensi kertaa käyttöön otettavalle ajoneuvolle
	- 95/54/EY ¹⁰	10	M, N	M ₁ - luokka: 1.1.1998	M ₁ -luokka: 1.10.2002	1.1.1998	1.10.2002
	- 96/27/EY ¹¹	95	M ₁ , N ₁ (R-pisteen korkeus ≤ 700 mm)	1.10. 1998	1.10.2003		
	- 96/79/EY ¹²	94	M ₁ ≤ 2500 kg	1.10. 1998	1.10.2003		
	- 97/27/EY ¹³	-	M ₂ , M ₃ , N, O			1.8.1997	
	- 98/14/EY ¹⁴	-	M, N, O	M ₁ - luokka: 1.10. 1998	ei koske; aiempaa vaatimus- tenmukai- suustodis- tusta voi käyttää 30.9.1999 saakka	1.10.1998	ei koske; ai- empaa vaati- mustenmu- kaisuustodis- tusta voi käyttää 30.9.1999 saakka
	- 98/91/EY ¹⁵	105	N, O			1.12.1999	
	- 2000/40/EY ¹⁶	93	N ₂ , N ₃			10.8.2003	
	- 2001/56/EY ¹⁷	-	M, N, O	M ₁ - luokka: 9.5.2004	M ₁ -luokka: 9.5.2005	9.5.2004	ei koske

¹⁰ Ajoneuvojen aiheuttamat radiohäiriöt ja sähkömagneettinen yhteensopivuus, ks. 10 kohta.

¹¹ Sivutörmäys, ks. 54 kohta.

¹² Etutörmäys, ks. 53 kohta.

¹³ Mitat ja massat, muut kuin M₁-luokka, ks. 48 kohta.

¹⁴ Tyypinhyväksyntämenettelyn kehittäminen.

¹⁵ Vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitetun ajoneuvon tunnustaminen, ks. 56 kohta.

¹⁶ Alleajosuojat edessä, ks. 57 kohta.

¹⁷ Lämmityslaitteita koskevan direktiivin uudistus, ks. 36 kohta.

Vaatimus, järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö	Perusdirektiivi	Vas- taava E- sääntö	Ajoneuvo- luokat, joi- ta vaatimus koskee	Voimaantulopäivä			
	- muutospdirektiivit			Tyypinhyväksyntä- vaatimus		Vaatimus direktiiviä tai E- sääntöä vastaamisesta	
				uudelle ajoneu- votyypille	ensi ker- taa käyt- töön otet- tavalle ajoneuvol- le	uudelle ajo- neuvotyypil- le	ensi kertaa käyttöön otettavalle ajoneuvolle
	- 2001/85/EY ¹⁸	36, 52, 66, 107	M ₂ , M ₃	13.2.2004 (koskee EY-tyypinhyväksynnän myöntämistä ajoneuvotyypille tai kori-tyypille erillisenä teknisenä yksikkönä)	ei koske	13.2.2004 (ks. alaviite 69: vaihtoehtoinen kansallinen säädös)	13.2.2004 (ks. alaviite 69: vaihtoehtoinen kansallinen säädös)
	- 2001/92/EY ¹⁹	43	M, N, O	M ₁ -luokka: 1.10.2002	M ₁ -luokka: 1.7.2003 ^{19a}	1.10.2002	ei koske
	- 2001/116/EY ²⁰	-	M, N, O	M ₁ -luokka: 1.7.2002	M ₁ -luokka: 1.7.2003 (koskee vaatimustenmukaisuustodistuksen mallia)	muut ajoneuvoluokat: 1.7.2002	muut ajoneuvoluokat: 1.7.2003 (koskee vaatimustenmukaisuustodistuksen mallia)
	- 2003/19/EY	-	M ₂ , M ₃ , N, O			1.10.2004	ei koske

¹⁸ Linja-autojen erityissäännökset, ks. 48 ja 52 kohdat.

¹⁹ Turvalasidirektiiviä koskevat hallinnolliset muutokset, ks. 45 kohta.

^{19a} Pelkästään osina myytäviin turvalaseihin vaatimuksia sovelletaan 1.7.2003 alkaen; käytössä oleviin ajoneuvoihin saa edelleen valmistaa, tuoda maahan, myydä ja ottaa käyttöön direktiivin 92/22/ETY vaatimukset täyttäviä turvalaseja.

²⁰ Tyypinhyväksyntädirektiivin kokonaisuudistuksen ensimmäinen vaihe: direktiivin liitteiden uu- distus.

Vaatus, järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö	Perusdirektiivi	Vas- taava E- sääntö	Ajoneuvo- luokat, joi- ta vaatimus koskee	Voimaantulopäivä			
				Tyypinhyväksyntä- vaatimus		Vaatus direktiiviä tai E- sääntöä vastaamisesta	
	- muutosdirektiivit			uudelle ajoneu- votyypille	ensi ker- taa käyt- töön otet- tavalle ajoneuvol- le	uudelle ajo- neuvotyypil- le	ensi kertaa käyttöön otettavalle ajoneuvolle
	-2003/102/EY ^{20a}	-	M ₁ , N ₁	1.10.2005 / 1.9.2010	31.12.2012 / 1.9.2015		
	- 2003/97/EY ^{20b}	-	M, N	26.1.2006/ 26.1.2007	26.1.2007/ 26.1.2010	26.1.2007	26.1.2007
	-2004/3/EY ^{20c}	-	M ₁ , N ₁	M ₁ - luokka: 19.2. 2005; N ₁ - luokka, I alaluok- ka: 1.1.2005; N ₁ - luokka, II ja III ala- luokka: 1.1.2007	N ₁ -luokka, I alaluok- ka: 1.1.2006; N ₁ -luokka, II ja III alaluokka: 1.1.2008		
	-2004/78/EY ^{20d}	-	M, N, O	1.1.2006	1.1.2007		
	-2004/104/EY ^{20e}	-	M, N, O	M ₁ - luokka: 1.7.2006	M ₁ -luokka: 1.1.2009	muut ajoneu- voluokat: 1.7.2006	muut ajoneu- voluokat: 1.1.2009
	-2005/49/EY	-	M, N, O	M ₁ - luokka: 1.7.2006	M ₁ -luokka: 1.8.2006	muut ajoneu- voluokat: 1.7.2006	muut ajoneu- voluokat: 1.8.2006
	-2005/64/EY ^{20f}	-	M ₁ , N ₁	M ₁ , N ₁ : 15.12. 2008	M ₁ , N ₁ : 15.7.2010		

^{20a} Jalankulkijoiden suojelu, ks. 58 kohta.

^{20b} Taustapeilit/epäsuoran näkemisen laitteet, ks. 8 kohta

^{20c} Polttoaineen kulutuksen mittausta, ks. 39 kohta.

^{20d} Lämmitysjärjestelmät, ks. 36 kohta.

^{20e} Ajoneuvojen aiheuttamat radiohäiriöt ja sähkömagneettinen yhteensopivuus, ks. kohta 10.

^{20f} Kierrätettävyyden, ks. 59 kohta.

Vaatus, järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö	Perusdirektiivi	Vas- taava E- sääntö	Ajoneuvo- luokat, joi- ta vaatimus koskee	Voimaantulopäivä			
				Tyypinhyväksyntä- vaatimus		Vaatus direktiiviä tai E- sääntöä vastaamisesta	
	- muutospdirektiivit			uudelle ajoneu- votyypille	ensi ker- taa käyt- töön otet- tavalle ajoneuvol- le	uudelle ajo- neuvotyypil- le	ensi kertaa käyttöön otettavalle ajoneuvolle
	-2005/66/EY ^{20g}	-	M ₁ , N ₁	M ₁ ≤ 3500 kg , N ₁ : 25.11. 2006	M ₁ ≤ 3500 kg, N ₁ : 25.5.2007		
	-2006/28/EY	-	M, N, O	M ₁ - luokka: 1.7.2006		muut ajoneu- voluokat: 1.7.2006	

^{20g} Etusuoajajärjestelmä, ks. 60 kohta.

Vaatimus, järjestelmä, osa tai erilli- nen tekninen yksikkö	Perusdirektiivi - muutosdirektiivit	Vas- taava E- sääntö	Ajoneuvo- luokat, joi- ta vaati- mus koskee	Voimaantulopäivä			
				Tyyppihyväksyntä- vaatimus		Vaatimus direktiiviä tai E- sääntöä vastaamisesta	
				uudelle ajoneu- votyyppi- le	ensi ker- taa käyt- töön otet- tavalle ajoneu- volle	uudelle ajo- neuvotyyppi- le	ensi kertaa käyttöön otettavalle ajoneuvolle
8. Taustapei- lit/epäsuoran näkemisen laitteet³³	71/127/ETY³⁴ (Kumottu 26.1.2010 alkaen)	46	M, N	M ₁ - luokka: 1.1.1996	M ₁ - luokka: 1.1.1998	1993	
	- 79/795/ETY ³⁴ (Kumottu 26.1.2010 alkaen)						
	- 85/205/ETY ³⁴ (Kumottu 26.1.2010 alkaen)						
	- 86/562/ETY ³⁴ (Kumottu 26.1.2010 alkaen)						

³³ a) Direktiivin 71/127/ETY tai E-säännön n:o 46 mukaiset näkyvyysvaatimukset eivät koske perävaunun vetoon tarkoitettua M₁- ja N₁-luokan ajoneuvon lisätaustapeilejä eivätkä kouluau-
tossa opettajalle vaadittavaa peiliä.

b) Jos ajoneuvon rakenteesta, siihen liittyvästä laitteesta tai varusteesta johtuen näkyvyys
kuljettajan paikalta sivuille on haitallisesti rajoittunut, ajoneuvoon on asennettava tarpeelliset
lisäpeilit, joiden kautta kuljettaja pystyy näkemään ajoneuvon sivuille ja seuraamaan muuta
liikennettä.

³⁴ a) Vaihtoehto 31.12.1995 saakka: FMVSS 111 tai SFS 4418.

b) M₁-luokan ajoneuvon takaikkunaan ei saa ripustaa tai kiinnittää merkkejä tai laitteita, jotka
voivat haitata näkyvyyttä sisäpuolisen taustapeilin kautta taaksepäin enemmän kuin
direktiivissä 71/127/ETY ja E-säännössä n:o 46 sallitaan.

Vaatus, järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö	Perusdirektiivi	Vas- taava E- sääntö	Ajoneuvo- luokat, joi- ta vaati- mus koskee	Voimaantulopäivä			
				Tyypinhyväksyntä- vaatimus		Vaatus direktiiviä tai E- sääntöä vastaamisesta	
				uudelle ajoneu- votyyppi- le	ensi ker- taa käyt- töön otet- tavalle ajoneu- volle	uudelle ajo- neuvotyyppi- le	ensi kertaa käyttöön otettavalle ajoneuvolle
	- 88/321/ETY ³⁴ (Kumottu 26.1.2010 alkaen)						
	2003/97/EY ^{34a}	-		26.1.2006/ 26.1.2007 ^{34b,34c}	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ : 26.1.2007 ^{34c}	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ : 26.1.2007 ^{34d}	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ : 26.1.2007 ^{34d}
	- 2005/27/EY				M ₁ , N ₁ : 26.1.2010 ^{34c}	N ₁ : 26.1.2007 ^{34d}	N ₁ : 26.1.2010 ^{34d}

^{34a} a) Direktiiviä ei sovelleta osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin, jotka on tarkoitettu varaosiksi ennen 26 päivää tammikuuta 2007 direktiivin 71/127/ETY mukaisesti tyyppihyväksyttyihin ajoneuvotyyppisiin.

b) Direktiiviä ei sovelleta direktiivin liitteen III kohdan 5 kuljettajan näkökenttävaatimuksia lukuun ottamatta M₂- ja M₃-luokan alaluokan I uusiin nivelajoneuvotyyppisiin, joissa on vähintään kolme nivellettyä osaa.

^{34b} Jälkimmäinen päivämäärä koskee luokan VI etupeilejä.

^{34c} M₂-, M₃-, N₁-, N₂-, N₃-luokan ajoneuvojen osalta tyyppihyväksyntävaatus koskee järjestelmiä, osia ja erillisiä teknisiä yksiköitä.

^{34d} Vastaavuusvaatus koskee järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden asennusta.

N:o 43

Verohallituksen päätös**verotusta koskevasta toimivallan siirrosta ja toimivaltaisesta verovirastosta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2007

Verohallitus on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 13 §:n, sellaisena kuin se on laissa 1101/2006, verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 7 §:n 8 momentin, sellaisena kuin se on laissa 1145/2005, sekä eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (680/1976) 4 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 567/2004, määrännyt:

1 §

Konserniverokeskuksen toimivaltaan kuuluvat yhteisöt

Konserniverokeskuksen toimivaltaan kuuluvat seuraavien yhteisöjen verotusta koskevat laissa tai asetuksessa säädetty tai muussa päätöksessä tai määräyksessä verovirastolle määrätty tehtävät:

1) vakuutusyhtiölaissa (1062/1979) ja työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997) tarkoitetut vakuutusyhtiöt ja vastaavien ulkomaisten vakuutusyhtiöiden Suomessa olevat kiinteät toimipaikat;

2) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitetut luottolaitokset ja vastaavien ulkomaisten luottolaitosten Suomessa olevat kiinteät toimipaikat;

3) tuloverolain (1535/1992) 8 a §:ssä tarkoitetut eurooppayhtiöt ja eurooppaosuuskunnat;

4) julkisesti noteeratut yhtiöt;

5) ne emoyhtiöt, jotka nimetään Verohallituksen erillisessä päätöksessä; sekä

6) ne yksittäiset yhtiöt, jotka nimetään Verohallituksen erillisessä päätöksessä.

Jos edellä 1—5 kohdissa tarkoitettu yhteisö kuuluu kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 5 §:ssä säädetyllä tavalla muodostuvaan sa-

man lain 1 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuun konserniin, Konserniverokeskuksen toimivaltaan kuuluu myös konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen verotus lukuun ottamatta keskinäisiä kiinteistöosakeyhtiöitä ja asunto-osakeyhtiöitä.

2 §

Konserniverokeskuksen toimivaltaan kuuluvan yhteisön ilmoittamisvelvollisuus

Kun yhteisö alkaa harjoittaa edellä 1 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua toimintaa tai yhteisöstä tulee 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu yhteisö, yhteisön on annettava Konserniverokeskukselle ilmoitus asiasta.

Kirjanpitolain 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettun konsernin emoyhtiön on samoin annettava ilmoitus Konserniverokeskukselle, kun

1) konserniin tulee muu uusi yhteisö tai yhtiö kuin keskinäinen kiinteistöosakeyhtiö tai asunto-osakeyhtiö,

2) yhteisö tai yhtiö lakkaa kuulumasta konserniin,

3) konsernissa tapahtuu elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa (360/1968) tarkoitettu yritysjärjestely, tai

4) konserniin kuuluva yhteisö tai yhtiö muuttuu keskinäiseksi kiinteistöyhtiöksi tai asunto-osakeyhtiöksi.

Ilmoitus on annettava Konserniverokeskukselle yhden kuukauden kuluessa siitä, kun yhteisö on saanut toimintaansa toimiluvan, se on otettu julkisen kaupan käynnin kohteeksi, yhteisö, yhtiö tai yritysjärjestely on rekisteröity, muutoksen aiheuttava kauppa tai muu oikeustoimi on tehty, taikka muu muutos on toteutunut.

Ilmoituksessa on annettava tiedot muutoksen kohteena olevasta yhteisöstä tai yhtiöstä, tämän yhteisötunnus ja kotipaikka.

3 §

Konserniverokeskuksen toimivallan alkaminen

Konserniverokeskuksen toimivalta alkaa verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995), tuloverolaissa, elinkeinotulon verottamista annetussa laissa ja metsänhoitoyhdistyksistä annetussa laissa (534/1998) säädettyjen tai niiden nojalla säädettyjen tai määrättyjen verovirastolle kuuluvien tehtävien osalta 1 §:n 5 ja 6 kohdissa tarkoitetussa Verohallituksen nimeämispäätöksessä määrätystä ajankohdasta lukien taikka sen tilikauden alusta, joka ensinnä päättyy 2 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen antamista seuraavan kalenterikuukauden jälkeen.

Verotusmenettelystä annetun lain 14 §:ssä tarkoitetun verotarkastuksen osalta Konserniverokeskus on toimivaltainen myös aikaisempien tilikausien osalta toimivallan alkamisesta lukien.

Konserniverokeskuksen toimivalta alkaa muissa kuin 1 momentissa mainituissa laeissa verovirastolle säädettyjen tai niiden nojalla säädettyjen tai määrättyjen tehtävien osalta Verohallituksen nimeämispäätöksessä määrätystä ajankohdasta lukien taikka ilmoituksen antamista seuraavan toisen kalenterikuukauden alusta lukien.

4 §

Konserniverokeskuksen toimivallan päättyminen

Konserniverokeskus on toimivaltainen verotusmenettelystä annetussa laissa, tuloverolaissa, elinkeinotulon verottamista annetussa laissa ja metsänhoitoyhdistyksistä annetussa

laissa säädettyjen tai niiden nojalla säädettyjen tai määrättyjen verovirastolle kuuluvien tehtävien osalta 1 §:n 5 tai 6 kohdissa tarkoitetussa Verohallituksen nimeämispäätöksessä määrättyyn ajankohtaan saakka taikka sen tilikauden loppuun saakka, joka ensinnä päättyy 2 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen antamisen jälkeen.

Konserniverokeskus on toimivaltainen muissa kuin 1 momentissa mainituissa laeissa verovirastolle säädettyjen tai niiden nojalla säädettyjen tai määrättyjen tehtävien osalta Verohallituksen nimeämispäätöksessä määrättyyn ajankohtaan saakka taikka sen kalenterivuoden loppuun saakka, jolloin ilmoitus muutoksesta on annettu.

5 §

Konserniverokeskuksen toimivaltaa koskevat poikkeusmääräykset

Poiketen siitä, mitä edellä 1—4 §:ssä määrätään

1) Uudenmaan verovirasto on toimivaltainen veronkantolaissa (609/2005) tai muualla säädettyissä tai määrättyissä veronkanton liittävissä tehtävissä kuitenkin niin, että Konserniverokeskus on toimivaltainen veronhuojennus- ja lykkäysasioissa sekä veronkantolain 40 §:ssä tarkoitetuissa verovastuuasioissa;

2) rajoitetusti verovelvollisen tulon verotamisesta annetun lain (627/1978) 11 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa virheellisesti perityn määrän palauttamista ja lailla 719/2004 kumotussa 11 a §:ssä tarkoitetuissa yhtiöveron hyvityksen myöntämistä koskevista asioissa on toimivaltainen se verovirasto, jonka toimialueella veron perimiseen velvollisen tai osinkoa jakavan yhtiön kotikunta on; ja

3) kiinteistöverolaissa (654/1992) tarkoitettua kiinteistöverotuksen toimittamisesta sekä muissa mainittuun veroon liittyvissä tehtävissä on toimivaltainen se verovirasto, jolle tehtävät on erikseen säädetty tai määrätty.

6 §

Savo-Karjalan veroviraston toimivalta

Savo-Karjalan verovirasto myöntää eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuk-

sista annetussa laissa (680/1976) tarkoitettun veronhuojennuksen. Mainitun lain mukaisia tehtäviä hoitaessaan Savo-Karjalan verovirasto on kielilain (423/2003) mukaisesti kaksi-kielinen viranomainen.

7 §

Kunnan tai sen osan siirtyminen toisen veroviraston virka-alueelle

Kun kunta tai sen osa on siirtynyt kunta-jaon muuttamisen tai muun syyn vuoksi toisen veroviraston virka-alueelle, on tämä verovirasto ja sen verotuksen oikaisulautakunta toimivaltainen ratkaisemaan myös ne asiat, jotka koskevat ennen kunnan tai sen osan siirtymistä toimitettujen verotusten muuttamista.

8 §

Kaakkois-Suomen, Lapin sekä Oulun ja Kainuun verovirastojen toimivalta

Kaakkois-Suomen veroviraston Etelä-Savon verotoimiston, Lapin veroviraston Meri-Lapin verotoimiston tai Oulun ja Kainuun veroviraston Kainuun verotoimiston toimivaltaan kuuluu sellaisten muiden kuin ruotsinkielisten luonnollisten henkilöiden sekä kotimaisten kuolinpesien verovuoden 2006 säännönmukaisen tuloverotuksen toimittaminen, joiden kotikunta on Vantaan kaupungissa tai joiden verotus on verotusmenettelystä annetun lain 6 §:n 3 momentin nojalla toimitettava puolison kotikunnan (Vantaa) perusteella Uudenmaan veroviraston Pääkaupunkiseudun verotoimistossa ja jotka kuuluvat valmisteluryhmään 10.

Meri-Lapin verotoimiston toimivaltaan kuuluvat henkilönumeroväliin 0,0—235000,9, Kainuun verotoimiston toimivaltaan henkilönumeroväliin 235001,0—462500,9 ja Etelä-Savon verotoimiston toimivaltaan henkilönumeroväliin 462501,0—999999,9 kuuluvat verovelvolliset. Henkilönumero ja valmisteluryhmä on merkitty esitetyttyyn veroilmoitukseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimivallan siirto käsittää verotukseen vaikuttavien tieto-

jen tallentamisen, verotuksen toimittamiseen liittyvän verovalvonnan ja asiakaspalvelun, tuloverotusta koskevan verotuspäätöksen tekemisen sekä näihin toimiin välittömästi liittyvät muut tehtävät.

Toimivalta verotuspäätöksen tekemiseen alkaa 1 päivänä helmikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä lokakuuta 2007.

Toimivallan siirrolla ei ole vaikutusta toimivaltaisen verotuksen oikaisulautakunnan määräytymiseen.

9 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2007.

Edellä 1—4 §:ssä määrätty Konserniverokeskuksen toimivalta ja 2 §:ssä määrätty ilmoittamisvelvollisuus alkaa 1 päivänä marraskuuta 2007.

Edellä 1 §:n tarkoitettujen sellaisten yhteisöjen verotuksessa, joiden verotuksessa Konserniverokeskus ei tämän päätöksen voimaantulohetkellä ole toimivaltainen, Konserniverokeskuksen toimivalta alkaa 3 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien osalta ensimmäistä kertaa tilikaudelta, joka päättyy 1 päivänä lokakuuta 2007 tai sen jälkeen. Verotusmenettelystä annetun lain 14 §:ssä tarkoitettun verotarkastuksen osalta Konserniverokeskus on toimivaltainen myös aikaisempien tilikausien osalta 1 päivästä marraskuuta 2007 alkaen. Konserniverokeskuksen toimivalta alkaa 3 §:n 3 momentissa tarkoitettujen tehtävien osalta 1 päivänä tammikuuta 2008 alkaen.

Tällä päätöksellä kumotaan 1 päivästä marraskuuta 2007 alkaen Konserniverokeskuksen toimivallasta ja Konserniverokeskuksessa verotettavista verovelvollisista 20 päivänä syyskuuta 1999 annettu Verohallituksen päätös (975/1999) ja Konserniverokeskuksessa verotettavista verovelvollisista 15 päivänä syyskuuta 2005 annettu Verohallituksen päätös (794/2005).

Tällä päätöksellä kumotaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennusasioissa toimivaltaisesta verovirastosta 20 päivänä syyskuuta 2004 annettu Verohallituksen päätös (873/2004).

Tällä päätöksellä kumotaan toimivaltai- toisen veroviraston virka-alueelle 16 päivänä
sesta verovirastosta ja verotuksen oikaisulau- maaliskuuta 1999 annettu Verohallituksen
takunnasta kunnan tai sen osan siirtyessä päätös (360/1999).

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2007

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Projektipäällikkö Timo Rabinä

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 39—43, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2007

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904